NORAKSTS
Lieta Nr.A42213704
AA43-0113-07/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2007.gada 23.aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Liniņa,
tiesneši V.Endzelis un U.Bērziņš,

piedaloties pieteicējas – sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Gofro LV" pārstāvei *V.Ņ.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātā Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim Jānim Līpenītim,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Gofro LV" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2004.gada 5.oktobra lēmumu Nr. 19/26578 atcelšanu daļā, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Gofro LV" apelācijas sūdzību par Administratīvā rajona tiesas 2005.gada 20.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Latgales reģionālā iestāde no 2004.gada 22.jūnija līdz 5.jūlijam likvidējamajā sabiedrībā ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Gofro LV" veica komplekso nodokļu auditu. Pārbaudīts tika iedzīvotāju ienākuma nodoklis, valsts sociālās obligātās apdrošināšanas iemaksas, pievienotās vērtības nodoklis par laika periodu no 2001. gada 1. jūnija līdz 2004. gada 31. maijam, uzņēmuma ienākuma nodoklis (turpmāk UIN) par 2001., 2002., 2003. gadu un par periodu no 2004.gada 1.janvāra līdz 31. maijam, kā arī skaidrā naudā veiktie darījumi par periodu no 2001. gada 4. aprīļa līdz 2004. gada 31. maijam. Pārbaudes rezultātā papildu nomaksai budžetā tika aprēķināti un ar VID Latgales reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieces I.Grates 2004.gada 5.jūlija lēmumu Nr.1-4/11614 uzlikts par pienākumu iemaksāt budžetā Ls 1917,3, t.sk., UIN par periodu no 2004. gada 27. marta līdz 31. maijam Ls 114,15 un soda nauda Ls 114,15, soda sankcijas par 2002. gada martā skaidrā naudā veiktajiem darījumiem Ls 1689.

[2] Nepiekrītot papildu nomaksai noteiktajiem maksājumiem, likvidējamā SIA „Gofro LV" iesniedza sūdzību VID Latgales reģionālās iestādes direktorei.

Izskatot likvidējamās SIA „Gofro LV" sūdzību, VID Latgales reģionālās iestādes direktore 2004.gada 20.augustā pieņēma lēmumu Nr. 1-4/14842, ar kuru apstrīdēto lēmumu atstāja spēkā.

[3] Nepiekrītot iepriekš minētajam lēmumam, likvidējamā SIA „Gofro LV" iesniedza sūdzību VID ģenerāldirektoram, kurš 2004.gada 5.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.19/26578 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru nolemts atstāt spēkā VID Latgales reģionālās iestādes direktores 2004.gada 20.augusta lēmumu Nr.1-4/14842.

VID ģenerāldirektors secināja, ka SIA „Gofro LV" 2002.gada martā, veicot darījumu, nav ievērojusi likuma „Par nodokļiem un nodevām" 30.pantā noteikto skaidrā naudā veicamo darījumu vērtības ierobežojumu, kā rezultātā VID Latgales reģionālā iestāde pamatoti saskaņā ar šī panta otrās daļas nosacījumiem, likvidējamai SIA „Gofro LV" nomaksai budžetā aprēķināja soda naudu Ls 1689 (Ls 1689 x 10%).

[4] 2004.gada 28.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Gofro LV" pieteikumus par VID ģenerāldirektora 2004.gada 5.oktobra lēmuma Nr.19.2/26578 atcelšanu daļā par papildus aprēķināto soda naudu Ls 1689,00 apmērā. Pieteikumā pamatots ar šādiem argumentiem.

[4.1] SIA „Gofro LV" ar Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedumu tika atzīta par neesošu un no 2003.gada 23.decembra uzsākts SIA „Gofro LV" likvidācijas process. 2004.gada 14.janvārī laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" Nr.6 rubrikā Komercreģistra ziņas, tika publicēts paziņojums par SIA „Gofro LV" likvidācijas procesa uzsākšanu.

[4.2] Uz paziņojuma publicēšanas dienu SIA „Gofro LV" nebija nodokļu parādu un VID nebija SIA „Gofro LV" kreditors.

[4.3] Laika periodā no 2004.gada 14.janvāra līdz 1.jūnijam SIA „Gofro LV" veica visas likvidācijas procesā paredzētās darbības un 2004.gada 1.jūnijā iesniedza VID Daugavpils nodaļai likvidācijas slēguma bilanci, lai saņemtu izziņu iesniegšanai Uzņēmumu reģistrā par to, ka uzņēmumam nav nodokļu parāda. Līdz tam saskaņā ar VID darbinieku pieprasījumu uzņēmumā tika slēgti visi norēķinu konti.

[4.4] Atsaucoties uz Komerclikuma 324.panta pirmo un trešo daļu, kā arī uz 325.pantu, pieteicējs uzskata, ka nav likumīga pamata izvirzīt uzņēmējsabiedrībai prasības ar laika periodu līdz 2004. gada 14. janvārim pēc trīs mēnešu termiņa izbeigšanas no informācijas par sabiedrības likvidācijas publicēšanas brīža.

[4.5] Pieteicējs norāda, ka ne likumā „Par nodokļiem un nodevām", ne arī Ministru kabineta 2001.gada 24.jūlija noteikumos Nr.329 „Skaidrā naudā veikto darījumu deklarēšana noteikumi " nav noteikts, ka nodokļu maksātājam pašam sev ir jāaprēķina un jānorāda maksājamā soda nauda.

[4.6] SIA „Gofro LV” norāda, ka konkrētajā gadījumā VID Latgales reģionālās iestādes amatpersonas savlaicīgi neizpildīja savu pienākumu, kas ir noteikts likuma „Par nodokļiem un nodevām” 18.panta 2.punktā. Un līdz ar to VID amatpersonas ir zaudējuši savas tiesības kontrolēt likvidējamās SIA „Gofro LV” darbību no uzņēmuma reģistrācijas momenta līdz 2004.gada 14.janvārim.

[5] VID rakstveida paskaidrojumos skaidro, ka SIA „Gofro LV” pieteikumā minētie argumenti ir nepamatoti un pretrunā ar lietā nodibinātajiem faktiem, līdz ar to VID lūdz SIA „Gofro LV” pieteikumu noraidīt.

VID atsaucas uz likuma „Par nodokļiem un nodevām” 23.panta pirmo daļu un norāda, ka nav nekāda tiesiska pamata pieteicēja apgalvojumam, ka VID nebija tiesību veikt nodokļu auditu likvidējamajā SIA „Gofro LV”, jo normatīvie akti neparedz nodokļu kontroles pasākumu veikšanas ierobežojumus nodokļu maksātāja likvidācijas procesa laikā.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas ar 2005.gada 20.maija spriedumu likvidējamās SIA „Gofro LV” pieteikums atzīts par nepamatotu un noraidīts.

Spriedumā norādīts tālāk minētais.

[6.1] Tiesa konstatēja, ka Lēmums daļā par soda naudas Ls 1689,- apmērā noteikšanu pieņemts, pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām” 23.panta pirmajā daļā noteikto.

[6.2] Tiesa atzina, ka VID, pieņemot Lēmumu, rīkojies pamatoti, jo pildījis nodokļu tiesību normās noteikto. Valsts pārvalde, tai skaitā VID, ir pakļauta likumam un tiesībām. Konstatējot nodokļu tiesību normu pārkāpumu, VID ir pienākums rīkoties tādā veidā, kā to nosaka tiesību normas.

[6.3] Termiņi, kuros VID ir tiesības audita rezultātā precizēt nodokļu apmēru un uzlikt soda naudu, ja nodokļu maksātājs pārkāpis normatīvo aktu prasības, ir noteikti likuma „Par nodokļiem un nodevām” 23.panta pirmajā daļā, tas ir, trīs gadu laikā pēc likumā noteiktā maksāšanas termiņa.

Likums „Par nodokļiem un nodevām” reglamentē VID ekskluzīvo kompetenci - valsts varas funkciju - nodokļu administrēšanas jomā, tāpēc šajā jomā VID nav pielīdzināms uzņēmuma kreditoriem, uz kuriem attiecināmas Komerclikumā noteiktās prasības. Nodokļu administrēšanas kārtību nosaka likums „Par nodokļiem un nodevām”. Līdz ar to tajā ietvertās tiesību normas nodokļu administrēšanas jomā ir speciālās attiecībā pret citos likumos ietvertajām un VID ir pienākums tās ievērot. Likums „Par nodokļiem un nodevām”, kā arī citi nodokļu tiesības reglamentējošie normatīvie akti nenosaka izņēmumus to piemērošanā attiecībā pret maksātnespējīgiem vai likvidējamiem uzņēmumiem.

[6.4] Tiesa piekrita pieteicēja argumentam – nodokļu maksātājam nav pienākuma pašam aprēķināt sev soda naudu par nodokļu tiesību pārkāpumiem. Tomēr nodokļu maksātājam ir pienākums ievērot nodokļu tiesību normās noteikto, šajā gadījumā likuma „Par nodokļiem un nodevām”

30.panta pirmajā daļā noteikto. Pieteicējs šo tiesību normu netika ievērojis, līdz ar to VID, konstatējot šo pārkāpumu, aprēķināja pieteicējam šī likuma 30.panta otrajā daļā noteikto soda naudu, tā īstenojot savu likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta pirmajā daļā noteikto kompetenci.

[6.5] Tiesa atzina, ka nav juridiskas nozīmes arī faktam, ka pieteicējs pēc VID ierosinājuma pats lūdzis VID veikt nodokļu auditu, lai gan tas saskaņā ar tiesību normām nav bijis nepieciešams. Likums nosaka VID tiesības veikt auditu neatkarīgi no tā, kurš šo auditu ir ierosinājis. Līdz ar to VID ir tiesības veikt arī darbības saskaņā ar audita rezultātiem, tai skaitā, aprēķināt soda naudu, ja konstatēti nodokļu tiesību pārkāpumi.

[7] Nepiekrītot Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 30.maija spriedumam, likvidējamā SIA „Gofro LV" iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt Administratīvās rajona tiesa 2005.gada 20.maija spriedumu.

Apelācijas sūdzībā norādīts tālāk minētais.

[7.1] Līdz 2005.gada 1.janvārim komercdarbību regulēja gan Komerclikums, gan likums „Par uzņēmējdarbību". SIA „Gofro LV" līdz likvidācijas procesa uzsākšanai jau bija reģistrēta LR Uzņēmumu reģistra Komercreģistrā, līdz ar to tā kļuva par komersantu, kas veic komercdarbību.

[7.2] Likuma „Par uzņēmējdarbību" 34.panta devītā daļa nosaka, ka kreditoru prasības pret likvidējamo uzņēmumu jāpiesaka triju mēnešu laikā no dienas, kad publicēts sludinājums par likvidēšanu. Savukārt, iepriekš minētā panta 14.daļa skaidri nosaka minēto kreditoru prasījumu loku.

[7.3] Tiesas spriedumā nav ņēmusi vērā, ka likuma „Par uzņēmējdarbību" 34.panta četrpadsmitā daļa valsti (Valsts ieņēmumu dienestu) uzņēmuma likvidācijas procesā pielīdzina pārējiem kreditoriem un nedod nekādas privilēģijas uzņēmuma likvidācijas procesā.

[7.4] Tiesa nav ņēmusi vērā pieteicēja viedokli, ka VID nebija tiesību veikt nodokļu pārbaudi par iepriekšējiem trim darbības gadiem pēc triju mēnešu perioda izbeigšanās no publikācijas momenta pa uzņēmuma likvidācija procesa uzsākšanu.

[8] VID sniedzis rakstveida paskaidrojumus, kuros norāda, ka nav pamatota pieteicēja atsaukšanās uz Komerclikuma un likuma „Par uzņēmējdarbību" tiesību normām, jo konkrētajā lietā nepastāv strīds par kreditora prasību pieteikšanu un parāda piedziņas kārtību, bet gan par nodokļu administrācijas tiesībām veikt nodokļu auditu, lai pārbaudītu pieteicēja nodokļu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību. Likums „Par nodokļiem un nodevām" neparedz nekādus izņēmumus attiecībā uz uzņēmumiem, kas atrodas maksātnespējas vai likvidācijas procesā.

[9] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāve apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādīto motīvu pamata un papildus paskaidroja, ka VID rīcības rezultātā pieteicējs būs spiests uzsākt maksātnespējas procesu, lai gan likvidācija bija pabeigta un visi konti slēgti. Pārstāve uzsvēra, ka VID pārbaude bija jāveic

triju mēnešu laikā no sludinājuma par likvidācijas uzsākšanu publicēšanas brīža.

VID pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina uz rakstveida paskaidrojumos norādīto motīvu pamata.

Motīvu daļa

[10] Izvērtējusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un pieteikums ir apmierināms.

[11] Administratīvā apgabaltiesa lietā konstatē šādus apstākļus.

[11.1] SIA „Gofro LV" dibināta 2001.gada 4.aprīlī un ierakstīta komercreģistrā 2003.gada 4.augustā (lietas lapa 72).

[11.2] Ar Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2003.gada 11.novembra spriedumu SIA „Gofro LV" atzina par neesošu.

[11.3] Ar Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2003.gada 12.decembra lēmumu reģistrēta SIA „Gofro LV" likvidācijas uzsākšana un likvidatoru iecelšana.

[11.4] 2004.gada 14.javārī laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" Nr.6 publicēts paziņojums par SIA „Gofro LV" likvidācijas procesa uzsākšanu.

[11.5] Pamatojoties uz VID Latgales reģionālās iestādes direktores 2004.gada 21.jūnija lēmumu Nr.1-4/1090, SIA „Gofro LV" veikts komplekss nodokļu audits.

[11.6] 2004.gada 5.jūlijā VID Latgales reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšniece pieņēmusi lēmumu Nr.1-4/11614 par audita rezultātiem, kur cita starpā noteikusi pienākumus SIA „Gofro LV" iemaksāt budžetā soda naudu par darījumiem skaidrā naudā Ls 1689 apmērā.

[12] Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds par to, vai VID ir tiesības veikt nodokļu auditu un tā rezultātā aprēķināt papildu nodokļu maksājumus pēc trīs mēnešiem no brīža, kad publicēts paziņojums par komersanta likvidācijas uzsākšanu.

[13] Ņemot vērā, ka pieteicējs ir reģistrēts komercreģistrā kopš 2003.gada 4.augusta, uz pieteicēju ir attiecināmas Komerclikuma XIV sadaļā minētās tiesību normas par kapitālsabiedrības darbības izbeigšanu un likvidāciju.

Saskaņā ar Komerclikuma 312.panta 2.punktu kapitālsabiedrības darbība izbeidzas ar tiesas nolēmumu. Komerclikuma 317.pants noteic, ka sabiedrības darbības izbeigšanas gadījumā notiek tās likvidācija, ja likumā nav noteikts citādi.

Likvidāciju veic valdes locekļi, ja statūtos, dalībnieku sapulces lēmumā vai tiesas nolēmumā nav noteikts citādi. Likvidators piedzen parādus, ieskaitot summas, kas sabiedrībai pienākas par neapmaksātajām kapitāla daļām, pārdod

sabiedrības mantu un apmierina kreditoru prasījumus (Komerclikuma 318. un 322.pants).

Saskaņā ar Komerclikuma 324.panta pirmo daļu komercreģistra iestāde uz likvidējamās sabiedrības rēķina šā likuma 11.pantā noteiktajā kārtībā izsludina paziņojumu par sabiedrības darbības izbeigšanu un likvidācijas uzsākšanu. Minētā panta otrā daļa noteic, ka likvidators nosūta paziņojumu par likvidācijas uzsākšanu visiem zināmajiem sabiedrības kreditoriem. 324.panta trešajā daļā noteikts, ka šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajā paziņojumā sabiedrības kreditori uzaicināmi pieteikt savus prasījumus triju mēnešu laikā pēc paziņojuma publicēšanas dienas, ja dalībnieku sapulces lēmumā vai tiesas nolēmumā par sabiedrības darbības izbeigšanu nav noteikts garāks kreditoru pieteikšanās termiņš.

Komerclikuma 325.pants noteic, ka kreditori noteiktā termiņā piesaka likvidatoram savus prasījumus pret sabiedrību. Pēc kreditoru prasījumu pieteikšanas termiņa beigām likvidators sastāda sabiedrības likvidācijas sākuma finansu pārskatu (Komerclikuma 326.pants).

Pēc kreditoru prasījumu apmierināšanas vai viņiem paredzētās naudas deponēšanas un likvidācijas izdevumu segšanas likvidators sastāda likvidācijas slēguma finansu pārskatu un sabiedrības atlikušās mantas sadales plānu, kurā nosaka likvidācijas kvotu (Komerclikuma 328.panta pirmā daļa). Sabiedrības atlikusī manta tiek sadalīta starp dalībniekiem saskaņā ar likvidatora sastādīto mantas sadales plānu proporcionāli katra dalībnieka daļai, ja dibināšanas dokumentos nav noteikts citādi. Mantu drīkst sadalīt ne agrāk kā sešus mēnešus pēc dienas, kad publicēts paziņojums par sabiedrības darbības izbeigšanu, un divus mēnešus no dienas, kad likvidācijas slēguma finansu pārskats un sabiedrības atlikušās mantas sadales plāns ir nosūtīts dalībniekiem (Komerclikuma 330.panta pirmā un otrā daļa).

Komerclikuma 332.pants paredz, ka pēc sabiedrības atlikušās mantas sadales likvidators iesniedz komercreģistra iestādei pieteikumu par likvidācijas pabeigšanu.

Izvērtējot minētās tiesību normas to kopsakarā, secināms, ka likvidācijas process ir likumā noteiktajā kārtībā veicamu darbību kopums ar galveno mērķi konstatēt likvidējamās sabiedrības mantu un sadalīt to, vispirms apmierinot kreditoru prasības. Atlikušo mantu, ja tāda ir, sadalīt starp dalībniekiem. Kad likumā minētās prasības ir izpildītas, komersants no komercreģistra tiek izslēgts.

[14] Likuma „Par nodokļiem un nodevām” 18.pantā noteikti nodokļu administrācijas pienākumi kontrolēt nodokļu (nodevu) aprēķināšanas un maksāšanas pareizību; piemērot sankcijas nodokļu (nodevu) likumu pārkāpējiem, pamatojoties uz likumiem un Ministru kabineta noteikumiem. Likuma 23.panta pirmā daļa noteic, ka nodokļu administrācijai ir tiesības pēc nodokļu revīzijas (audita) precizēt nodokļu apmērus un uzlikt soda naudu triju gadu laikā pēc likumā noteiktā maksāšanas termiņa, ja pārkāpti nodokļu likumi.

Ne minētajās tiesību normās, ne kādos citos normatīvajos aktos nav noteikti tieši ierobežojumi VID tiesībām veikt nodokļu aprēķināšanas un maksāšanas pareizības pārbaudi komersanta likvidācijas procesa laikā, ievērojot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta pirmajā daļā noteikto termiņu.

Tomēr Administratīvās apgabaltiesas ieskatā VID, pieņemot lēmumu par audita uzsākšanu kapitālsabiedrībai, kura ir uzsākusi likvidāciju, jāapzinās, ka audita rezultātā papildus aprēķinātos nodokļu maksājumus, kā jebkuru citu saistību, likvidējamā sabiedrība ir tiesīga apmierināt, ievērojot likvidācijas procesā noteikto kreditoru prasījumu apmierināšanas kārtību.

Kā jau iepriekš norādīts, saskaņā ar Komerclikuma 324.panta trešo daļu likvidācijas procesā kreditori savus prasījumus var pieteikt tikai trīs mēnešu laikā pēc likvidācijas uzsākšanas paziņojuma publicēšanas dienas. Saskaņā ar minētā panta pirmo daļu un Komerclikuma 11.pantu paziņojumu par likvidācijas uzsākšanu komercreģistra iestāde – Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs publicē laikrakstā „Latvijas Vēstnesis". Tātad prezumējams, ka VID ar publicēšanas brīdi ir informēts par nodokļa maksātāja likvidācijas procesa uzsākšanu, līdz ar to VID, pildot savas funkcijas nodokļu kontroles jomā, ir iespēja pārbaudīt nodokļu maksātāju un veikt papildus nodokļu aprēķinu, tādējādi kļūstot par kreditoru un savu prasījumu piesakot ievērojot trīs mēnešu termiņu. Šādā situācijā netiek aizskartas to pamatoto kreditoru intereses, kuri savas pretenzijas ir iesnieguši termiņā. Līdz ar to trīs mēnešu termiņa ievērošana ir svarīga, jo aizsargā šos kreditorus un rada paļāvību, ka sabiedrības līdzekļi tiks novirzīti tieši viņu prasījumu apmierināšanai.

[15] Balstoties uz iepriekš minētajiem secinājumiem, Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka VID, nepiesakot savas pretenzijas nodokļu maksātājam līdz Komerclikuma 324.panta trešajā daļā noteiktajam termiņam, VID zaudē savas prasījuma tiesības pret parādnieku, līdz ar to nav pamata pēc minētā termiņa notecēšanas VID veikt nodokļu auditu un aprēķināt papildu maksājumus.

[16] Kā izriet no audita pārskata, VID Latgales reģionālās iestādes direktore lēmumu par audita uzsākšanu pieņēmusi 2004.gada 21.jūnijā. Savukārt paziņojums par pieteicēja likvidācijas uzsākšanu laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" publicēts 2004.gada 14.janvārī, tas nozīmē, ka kreditoru pieteikšanas termiņš beidzās 2004.gada 14.aprīlī. 2004.gada 1.jūnijā pieteicējs iesniedzis VID likvidācijas noslēguma bilanci.

No minētajiem faktiem redzams, ka VID nav ievērojis kreditoru pieteikšanās termiņu un auditu uzsācis tikai pēc likvidācijas noslēguma bilances iesniegšanas.

Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas atziņai, ka lietā nav juridiskas nozīmes faktam, ka pieteicējs pēc VID ierosinājuma pats lūdzis VID veikt nodokļu auditu (lietas lapa 84,85), jo saskaņā ar

normatīvajiem aktiem šāds iesniegums no nodokļu maksātāja nav nepieciešams.

Vērtējot minētos apstākļus kopsakarā ar iepriekš izdarītajiem secinājumiem [13-15], Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka VID nepamatoti veica nodokļu auditu un aprēķināja papildu maksājumus, līdz ar to VID ģenerāldirektora 2004.gada 5.oktobra lēmumu Nr.19/26578 tā pārsūdzētajā daļā nevar atzīt par tiesisku.

[17] Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums nav pareizs, jo tiesa nav piemērojusi tās tiesību normas, kas konkrētajā gadījumā bija jāpiemēro.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Golfro LV" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2004.gada 5.oktobra lēmuma Nr.19/26578 atcelšanu daļā.

Atcelt no tā pieņemšanas brīža Valsts ieņēmumu dienesta 2004.gada 5.oktobra lēmumu Nr. 19/26578 daļā, ar kuru sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Golfro LV" uzlikts par pienākumu papildus budžetā ieskaitīt soda naudu par darījumiem skaidrā naudā Ls 1689 apmērā.

Uzlikt par pienākumu Latvijas Republikai atmaksāt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Golfro LV" tās samaksāto valsts nodevu Ls 15 apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā trīsdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja: *(paraksts)* S.Liniņa

Tiesneši *(paraksts)* U.Bērziņš

(paraksts) V.Endzelis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Liniņa
Rīgā, 2007.gada 23.aprīlī